

ΠΝΙΞΕ ΜΕ

/CHOKING\

PnixeMe_SOMA.indd 3 29/10/2026 3:46:06 μμ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Βαγγέλης Βερτόπουλος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Πένυ Χριστοπούλου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ατελιέ εκδόσεων
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Νοέμβριος 2026
ISBN: 978-960-468-463-2

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr • www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ
Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά
• Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.
Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.
Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

www.siderisbooks.gr

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΕΡΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΝΙΞΕ ΜΕ

/CHOKING\

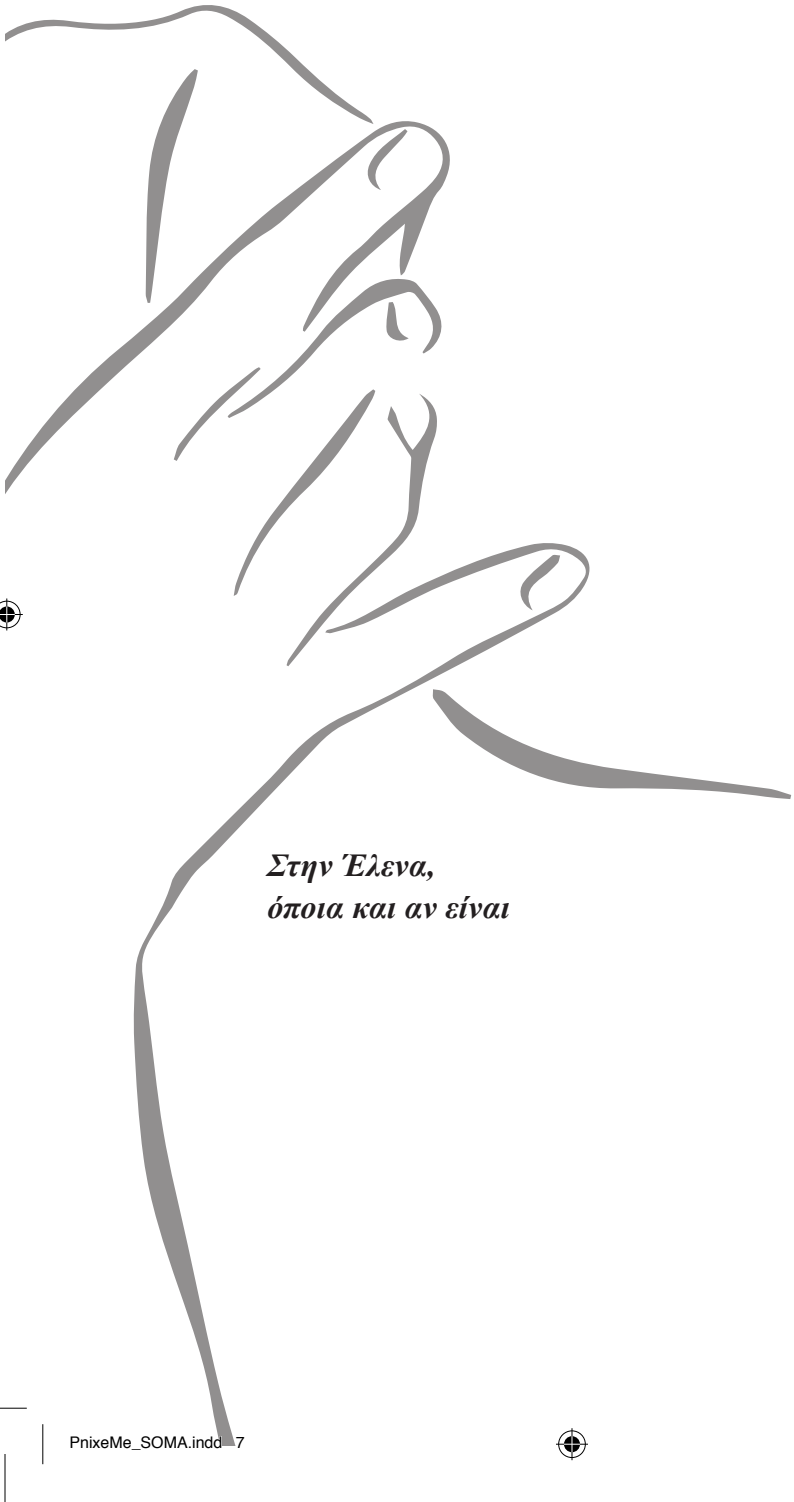
εκδόσεις Μιχαλη Σιδερη

PnixeMe_SOMA.indd 5 29/10/2026 3:46:07 μμ

Κανείς δεν αγαπάει κανέναν
CHRIS ISAAK

PnixeMe_SOMA.indd 6 29/10/2026 3:46:07 μμ

Στην Έλενα,
όποια και αν είναι

PnixeMe_SOMA.indd 7 29/10/2026 3:46:07 μμ

PnixeMe_SOMA.indd 8 29/10/2026 3:46:07 μμ

1

Ο ύπνος της είναι ζεστός, σκοτεινός και ασφαλής σαν μήτρα γυναίκας που κυοφορεί το έμβρυό της προστατεύοντάς το και έτσι εκείνο πλέει στην απόλυτη ασφάλεια, συμμετέχει στο όνειρό του, τεντώνεται και μαζεύεται και πιπιλά το δάχτυλό του στον αβαρή και χωρίς έννοιες κόσμο του. Μέσα στη σκοτεινή γαλήνη αντηχεί ένας ήχος παράταιρος με το όνειρό της, μια μελωδία που εισβάλλει από κάποια παράλληλη διάσταση στη δική της, όπως όταν παρακολουθεί μια ρομαντική ταινία στον κινηματογράφο και από τη διπλανή αίθουσα ακούγονται εκρήξεις και πυροβολισμοί. Το μυαλό της προσπαθεί να δώσει εικόνα και χρήση στον ήχο ώστε να τον εντάξει στο όνειρό της αλλά δυσκολεύεται, είναι σαν να προσπαθεί να ταιριάξει ένας φάλτσος τραγουδιστής σε μια επαγγελματική χορωδία. Ο ήχος τραβά τη συνείδησή της από την ασφαλή άβυσσο προς την επιφάνεια, και όσο ο ανελκυστήρας ανεβαίνει τόσο εκείνη ζητά από τον ήχο να σιγάσει και να την αφήσει να ξανακρυφτεί στην πηχτή ζεστασιά όπου είχε βρει καταφύγιο, όμως η ανέλιξη είναι πέρα από τη δική της θέληση. Βλέπει ήδη την κρούστα της επιφάνειας όταν συνειδητοποιεί πως κοιμάται και ο ήχος που τη σέρνει έξω από την κρυψώνα της είναι του ξυπνητηριού, που την εξωθεί πάνω από την επιφάνεια με ορμή, σαν υποβρύχιο που αναδύεται και ξανασκάει στο νερό με παφλασμό.

Ανοίγει τα μάτια της. Δεν είναι το δικό της ξυπνητήρι που

χτυπά, ο Γιώργος ξυπνά πάντα νωρίτερα από εκείνη και τα παιδιά. Του αρέσει να ετοιμάζεται με την άνεσή του χωρίς ουρλιαχτά και παιδικές φωνές όσο πίνει τον καφέ του, και να πηγαίνει νωρίς στο γραφείο, να γλυτώνει την πρωινή κίνηση. Είναι ξαπλωμένη στο πλάι, με το βλέμμα προς τον τοίχο και την πλάτη στον Γιώργο, όπως συνηθίζει για πολλά χρόνια τώρα. Ζαλισμένη, σκέφτεται πως το ξυπνητήρι έπρεπε να είχε απενεργοποιηθεί ήδη, αλλά και πάλι θα το κλείσει ο Γιώργος, και προσπαθεί να ξανακλείσει τα μάτια της, όμως η υπενθύμιση συνεχίζει και ο ήχος προοδευτικά δυναμώνει.

«Κλείσ' το, ρε μωρό μου», μουρμουράει χωρίς να πάρει απάντηση. Γυρνά προς τη μεριά του Γιώργου, όμως το κρεβάτι είναι άδειο και στο κομοδίνο το κινητό του συνεχίζει να ξυπνά εκείνη αντί για εκείνον. Από το μπάνιο ακούγεται το καζανάκι και μονομιάς τσαντίζεται και βλαστημά. Για μια ακόμα φορά, ο Γιώργος σηκώθηκε νωρίτερα και αμέλησε να απενεργοποιήσει την αφύπνιση. Το κλείνει και γυρνά από την άλλη, σκεπάζει το κεφάλι της με το μαξιλάρι και προσπαθεί να συγκεντρωθεί στο τίποτα για να προλάβει να κοιμηθεί, πριν εκείνος ξαναμπεί στο δωμάτιο για να πάρει τα ρούχα του και χάσει κάθε ελπίδα για αυτό το τελευταίο μισάωρο ύπνου. Ακούει τη βούρτσα να τρίβεται στα δόντια του, τη βρύση να ανοίγει, εκείνον να φτύνει το νερό με την οδοντόκρεμα, να καθαρίζει τον λαιμό του και την τέταρτη φορά να κάνει γαργάρα για να διώξει τα υπολείμματα από το βάθος, εκεί όπου κάποτε βρίσκονταν οι αμυγδαλές του. Είναι μερικές φορές που απλοί ήχοι που για χρόνια δεν αντιλαμβανόταν καν, τώρα της προκαλούν εκνευρισμό. Η Έλενα προσπαθεί να σφραγίσει τα αυτιά της σκεπάζοντας με το μαξιλάρι του το κεφάλι της, όμως η προσοχή της είναι

PnixeMe_SOMA.indd 10 29/10/2026 3:46:07 μμ

καρφωμένη σε κάθε ήχο που περιγράφει τις δραστηριότητες του Γιώργου στο μπάνιο. Λίγο αργότερα, η πόρτα ανοίγει αργά -του το έχει πει τόσες φορές να τη λαδώσει και τελικά θα το κάνει εκείνη, αρκεί να μην το ξεχάσει πάλι- και εκείνος πατά προσεκτικά πηγαίνοντας προς την ντουλάπα, αλλά και πάλι τρίζει το παρκέ. Ίσως να μην είχε ακούσει τίποτα από όλα αυτά αν -να πάρει ο διάολος- είχε απενεργοποιήσει το ξυπνητήρι του.

«Μωρό μου, κλείνε το ξυπνητήρι όταν σηκώνεσαι. Πάλι χτύπαγε», ακούγεται η διαμαρτυρία της κάτω από το κουκουλωμένο οχυρό με τα δύο μαξιλάρια και τις κουβέρτες, και δέχεται ως απάντηση μερικά σύμφωνα ανακατεμένα με ψιθύρους και υποκριτικές τύψεις. *Επίτηδες το κάνει*, σκέφτεται. *Τον πιάνει αυτή η μαλακία να μου τραβήξει την προσοχή*, της σιγοντάρει μια φωνή από το βάθος του μυαλού της.

Προσπαθεί λίγο ακόμα να κοιμηθεί, όμως δέκα λεπτά αργότερα έχει παραιτηθεί και της τελευταίας ελπίδας της και σέρνεται ξυπόλητη στο μπάνιο. Οι πατούσες της κρυώνουν όμως βαριέται να σκύψει για να τραβήξει τις παντόφλες της που πάλι χώθηκαν κάτω από το κρεβάτι. Παρατηρεί τα φροντισμένα δάχτυλα των ποδιών της και, μόλις μπαίνει στο μπάνιο, σηκώνει το βλέμμα και κοιτάζεται στον καθρέφτη. Σκέφτεται πως δεν είναι καθόλου άσχημη. Μάλιστα, αν και αγουροξυπνημένη και άβαφη, της αρέσει αυτό που βλέπει. Σκύβει και πλησιάζει τον καθρέφτη, παρατηρεί από πιο κοντά την περιοχή γύρω από τα μάτια της. Δεν έχει γεράσει, όπως οι συμμαθήτριές της και μερικές φίλες από το σχολείο των παιδιών. Διακρίνει λίγες γραμμές έκφρασης αλλά μόνο όταν γελάει. Ούτε σακούλες, ούτε ζάρες, ούτε σούφρωμα

στα χείλη. Τα μαλλιά της τα βάφει μόνο όταν θέλει κάτι να αλλάξει, όχι για να κρύψει την ηλικία της. Καστανά όπως ήταν πάντα, μάλιστα τα τελευταία χρόνια ακόμα πιο σκούρα. Χαμογελά στον εαυτό της. Νιώθει καλύτερα τώρα που αποδέχεται πως ξύπνησε. Έχει ακόμα μισή ώρα μέχρι να ξυπνήσουν τα παιδιά και αποφασίζει να κάνει ένα ζεστό μπάνιο για να ξορκίσει τη χασούρα του ύπνου. Ο Γιώργος θα μπει να τη χαιρετίσει όταν θα είναι να φύγει. Λογικά τώρα θα μασουλάει μια φρυγανισμένη φέτα ψωμί του τοστ με ταχίνι και μέλι, και θα ρουφάει τον καφέ του.

Όσο την τυλίγουν οι ζεστοί ατμοί και το νερό τη χαϊδεύει, θυμάται το προηγούμενο βράδυ, και ο εκνευρισμός που είχε εξανεμίζεται. Έκαναν έρωτα με τον Γιώργο. Μόλις είχαν κοιμηθεί τα παιδιά, στη μελαγχολική σιωπή όλων των βραδιών της Κυριακής, εκείνος έφερε ένα μπουκάλι κρασί και δυο ποτήρια στο δωμάτιο, κλειδώνοντας την πόρτα πίσω του. Δε χρησιμοποίησαν το δεύτερο ποτήρι. Έπιναν εναλλάξ γουλιές από το ίδιο ποτήρι και όταν εκείνος την έπαιρνε, της έδινε κρασί από το στόμα του. Πήγαινε πολύ η αίσθηση του να τον νιώθει μέσα της και την ίδια στιγμή να την ποτίζει από τα χείλη του όξινους και φρουτώδεις χυμούς. Της θύμισε κάτι από τα παλιά, όταν όλα ήταν πρωτόγνωρα και έντονα. Ο Γιώργος μπαίνει στο μπάνιο για να τη χαιρετίσει. Εκείνη στρέφει το νερό προς τον τοίχο για να μην τον βρέξει. Ανταλλάσσουν ένα φιλί που ξεκινά πεταχτά και εξελίσσεται σε αντίσταση από τις γλώσσες τους που αρνούνται να αποχωριστούν. Εκείνος σκύβει, της ρουφά το στήθος που έχει σφίξει από το νερό και οι στάλες πάνω στη θηλή της τώρα είναι στη γλώσσα του. Η ανάσα της βαραίνει. «Φεύγω γιατί θα έχουμε τα χθεσινά και θα με απολύσουν»,

της λέει και, κλείνοντάς της το μάτι, φεύγει. Εκείνη ξεφυσά και στο μυαλό της κάτι μουρμουρά για τον αδικοχαμένο αυθορμητισμό που πενθούν στο σπιτικό τους από τη στιγμή που επέστρεψαν από το ταξίδι του μέλιτος, όμως έχει μάθει -ή έχει μάθει να προτιμά- να εστιάζει σε όσα έχει και όχι σε όσα χάνει.

Τον ακολουθεί με το βλέμμα της, είναι ψηλός, ευθυτενής και ντυμένος όπως κάθε μέρα με το κουστούμι του γραφείου. Του πηγαίνουν τα κουστούμια, αν και πλέον έχουν χάσει την αίγλη τους στα μάτια της που έχουν συνηθίσει να τον βλέπουν έτσι πέντε μέρες την εβδομάδα. Πριν κλείσει η πόρτα πίσω του, παρατηρεί την ελαφρά αραίωση που έχουν τα μαλλιά του στο μέρος όπου οι Εβραίοι φορούν το κιπά. Δεν την πειράζει ούτε αυτό ούτε η ελάχιστη κοιλίτσα, εξάλλου ο Γιώργος είναι αρκετά γυμνασμένος και εντυπωσιακός άνδρας, πολύ καλύτερος από τους περισσότερους σαραντάρηδες που κυκλοφορούν εκεί έξω.

Αυξάνει την πίεση του νερού και κλείνει τα μάτια της όσο το αφήνει άφθονο να την περιλούσει. Τη χαϊδεύει παντού, από το μέτωπο ως τους αστραγάλους της, και χαλαρώνει. Με το άλλο της χέρι ακολουθεί την πορεία του νερού μέχρι το εσωτερικό των μηρών της. Της αρέσει το άγγιγμά της όμως προτιμά να μην το κάνει η ίδια. Οι ατμοί έχουν γεμίσει το μπάνιο και εκείνη ακουμπά την πλάτη της στα πλακάκια. Φέρνει το τηλέφωνο ανάμεσα στα πόδια της και αυξάνει και άλλο την πίεση. Αρχίζει να μουδιάζει ευχάριστα από το γαργάλημα του ζεστού νερού πάνω της. Το μούδιασμα επεκτείνεται σε κάθε κατεύθυνση στο σώμα της. Σκαρφαλώνει στη σπονδυλική της στήλη και σιγά σιγά

μυρμηγκιάζει τον αυχένα, το πρόσωπο, τους ώμους της, επελαύνει από τους μηρούς, στα γόνατα που αρχίζουν να δυσκολεύονται να την κρατήσουν όρθια, στις γάμπες της και τα κόκκινα νύχια των ποδιών της που πατούν στις μύτες. Λυγίζει τα γόνατά της και κάθεται κάτω με το τηλέφωνο να ρίχνει ανελέητα και με πίεση το ζεστό νερό στο σημείο που θα τη λυτρώσει. Γέρνει το κεφάλι μπροστά και κλείνει τα πόδια της σαν να θέλει να εγκλωβίσει αυτό που της προκαλεί την ηδονή. Εικόνες περνούν από το μυαλό της. Ένα σκληρό πέος που εισβάλλει με δύναμη μέσα της, μια ανδρική ανάσα που δυσκολεύεται και της δείχνει ότι ο εραστής της έχει χάσει τον έλεγχο, και, όμως, και πάλι την κάνει ό,τι θέλει. Ο εραστής της δεν έχει πρόσωπο, δεν το κοιτάζει, όμως ξέρει πως δεν είναι ο Γιώργος. Έχει σταματήσει να τον φαντασιώνεται τα τελευταία χρόνια, παρότι περνά πολύ καλά μαζί του και ακόμα πειραματίζονται κάθε τόσο. Όμως στις φαντασιώσεις της αντιλαμβάνεται πως είναι άλλα μπράτσα που πιάνει, άλλη πλάτη που γδέρνει και άλλο σώμα που δέχεται μέσα της. Άλλος ο πειραματισμός ως έκφραση της ζωώδους επιθυμίας και άλλος ως βοήθημα ώστε αυτή -έστω ανθρώπινη- να υπάρξει. Αφήνεται στις εικόνες ενόσω το νερό μαλάσσει με πίεση τις νευρικές απολήξεις της κλειτορίδας της, κάνοντάς την κάθε τόσο να χάνει την ανάσα της. Νιώθει τον οργασμό να έρχεται αργά σαν ένα πελώριο κύμα σε αργή κίνηση που φουσκώνει το στέρνο της και δονεί όλο της το σώμα όλο και πιο έντονα, μέχρι που η Έλενα ξεσπά σε σπασμούς, τα πόδια της τεντώνουν και ξαναλυγίζουν ανεξέλεγκτα και εκείνη καταφέρνει να πνίξει τη φωνή της δαγκώνοντας το μπράτσο της και φυσώντας με δύναμη από τα ρουθούνια της πάνω στην επιδερμίδα του

PnixeMe_SOMA.indd 14 29/10/2026 3:46:07 μμ

χεριού της, ενώ οι πνεύμονές της συσπώνται και τα μάτια της σφαλίζουν να φυλακίσουν τους σπασμούς. Δεν έχει αίσθηση του χρόνου, μένει εκεί ακίνητη μέχρι που το κύμα έχει υποχωρήσει, με τα χέρια της να ακουμπούν πλέον το νερό πάνω από το κεφάλι της, από όπου ρέει παντού πάνω της και τη χαλαρώνει. Μια σκέψη περνά από το μυαλό της. Ο οργασμός αυτός ήταν πολύ πιο έντονος από εκείνον που είχε το προηγούμενο βράδυ.

Βγαίνει από το λουτρό και ντύνεται βιαστικά στο δωμάτιό της, πριν πάει να ξυπνήσει τον Άγη και την Αλκμήνη. Τους άφησε δέκα λεπτά παραπάνω από όσο συνήθως αλλά δεν την πειράζει. Είχε καιρό να φροντίσει τον εαυτό της. Μπαίνει στο δωμάτιο του Άγη και τον χαζεύει. Είναι ερωτευμένη με τον Άγη. Μερικές φορές νιώθει τύψεις που λιώνει κοιτάζοντας το αγόρι της, επειδή ξέρει πως δε νιώθει το ίδιο για την Αλκμήνη. Την αγαπά πολύ και εκείνη, όμως η καρδιά της χτυπά πιο δυνατά κάθε φορά που βλέπει τον γιο της να παίζει, που τον περιμένει να επιστρέψει από το σχολείο, ή τον αφήνει στους παππούδες και τις γιαγιάδες. Παρατηρεί το πρόσωπό του όπως κοιμάται στο πλάι με τη μια του παλάμη χωμένη κάτω από το μάγουλό του και η εικόνα της φαίνεται ό,τι πιο τρυφερό έχουν αντικρίσει τα μάτια της. Φασκιωμένη στα σκεπάσματα, ξεχωρίζει μια καστανόξανθη μικρογραφία προσώπου με παιδικά χαρακτηριστικά που είναι αρκετά για να εξηγήσουν στον πιο κυνικό άνθρωπο την έννοια της αθωότητας. Σφαλιστά μάτια με τεράστιες βλεφαρίδες, μια ανάσα κουταβιού που ακούγεται χαριτωμένα να σφυρά από τα μικρά του ρουθούνια και δυο σφραγισμένα χείλη στο χρώμα του πετροκέρασου που γυαλίζουν και εκείνη στέκεται ανήμπορη να τον ξυπνήσει και σκέφτεται πόσο κακή μάνα